ARREST VAN HET HOF (EERSTE KAMER)
VAN 27 OKTOBER 1983 [1]

Volkswagenwerk AG
tegen Hauptzollamt Braunschweig
(verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Finanzgericht Hamburg)

„Tariefpreferenties — overlegging van certificaten van oorsprong"

Zaak 321/82

Samenvatting

Gemeenschappelijk douanetarief — Stelsel van algemene preferenties ten gunste van ontwikkelingslanden — Schorsing van douanerechten tot bepaald plafond — Certificaat van oorsprong van goederen — Overlegging na wederinstelling van douanerechten — Uitsluiting van schorsing

(Verordening nr. 2789/79 van de Raad, artikelen 1, lid 3, en 3, leden 1 en 2)

Uit het samenstel van de bepalingen van verordening nr. 2789/79 betreffende de opening van tariefpreferenties voor bepaalde produkten van oorsprong uit ontwikkelingslanden, met name de artikelen 1, lid 3, en 3, leden 1 en 2, daarvan, volgt dat de overlegging van het certificaat van oorsprong van de betrokken produkten noodzakelijk is voor de afboeking ervan op het krachtens artikel 1, lid 3, vastgestelde plafond van de importen waarvoor de douanerechten zijn geschorst, en dat deze afboeking weer noodzakelijk is voor de vrijstelling van douanerechten.

De in de verordening bedoelde schorsing van de douanerechten kan derhalve niet worden toegepast op ingevoerde goederen die vóór de wederinstelling van de douanerechten bij de douane zijn aangebracht en ter inklaring zijn aangegeven, indien het certificaat van oorsprong eerst is overgelegd na het tijdstip waarop die wederinstelling van kracht is geworden.

In zaak 321/82,

betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag van het Finanzgericht Hamburg, in het aldaar aanhangig geding tussen

1 — Procestaal: Duits.

VOLKSWAGENWERK AG, te Wolfsburg,

en

HAUPTZOLLAMT BRAUNSCHWEIG,

om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van enkele verordeningen van de Raad betreffende de toepassing van door de Gemeenschap voor bepaalde produkten van oorsprong uit ontwikkelingslanden verleende tariefpreferenties,

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Eerste kamer),

samengesteld als volgt: T. Koopmans, kamerpresident, A. O'Keeffe en G. Bosco, rechters,

advocaat-generaal: S. Rozès
griffier: P. Heim

het navolgende

ARREST

De feiten

De verwijzingsbeschikking, het procesverloop en de krachtens artikel 20 van 's Hofs Statuut-EEG ingediende opmerkingen kunnen worden samengevat als volgt:

I — De feiten en het procesverloop

1. Ter uitvoering van het communautaire aanbod gedaan in het kader van het door de UNCTAD (United Nations Conference on Trade and Development) ten gunste van de ontwikkelingslanden ingevoerde stelsel van algemene preferenties, heeft de Raad op 10 december 1979 verordening nr. 2789/79 vastgesteld, betreffende de opening van tariefpreferenties voor bepaalde produkten van oorsprong uit ontwikkelingslanden (PB L 328 van 1979, blz. 25). Ingevolge deze verordening werden de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief (GDT), welke betrekking hebben op de in een bijlage vermelde produkten, voor 1980 volledig geschorst tot een voor elke categorie van produkten vastgesteld communautair plafond (artikel 1). Krachtens ar-

tikel 2 van die verordening kan, zodra de vastgestelde plafonds zijn bereikt, de heffing van de douanerechten weer worden ingesteld tot aan het einde van het betrokken jaar. De Commissie houdt, in nauwe samenwerking met de bevoegde diensten van de Lid-Staten, toezicht op de uitputtingsgraad van de plafonds en stelt bij verordening eventueel de heffing van de rechten weder in (artikel 4). Artikel 3 van de verordening bepaalt:

„1. De daadwerkelijke afboeking van de invoer van de betrokken produkten op de communautaire plafonds en maximumbedragen wordt verricht naar gelang voor de betrokken produkten bij de douane een aangifte tot het in het vrije verkeer brengen wordt ingediend volgens de douanewaarde ervan en zij vergezeld zijn van een certificaat van oorsprong, dat conform is aan de in bovenstaand artikel 1, lid 2, bedoelde voorschriften.

2. Een produkt kan niet op een plafond of een maximumbedrag worden afgeboekt tenzij het in lid 1 bedoelde certificaat van oorsprong vóór de datum van wederinstelling van de heffing van de rechten is overgelegd.

3. De daadwerkelijke uitputtingsgraad van de plafonds en de maximumbedragen wordt op het vlak van de Gemeenschap vastgesteld op grond van de overeenkomstig de leden 1 en 2 afgeboekte invoer."

Ingevolge verordening nr. 3067/79 van de Commissie van 20 december 1979 betreffende de definitie van het begrip „produkten van oorsprong" voor de toepassing van de door de Europese Economische Gemeenschap voor bepaalde produkten uit ontwikkelingslanden verleende tariefpreferenties (PB L 349 van 1979, blz. 1), moet het in voornoemd artikel bedoelde certificaat van oorsprong aan de douaneautoriteiten van de Lid-Staat van invoer worden overgelegd op de door de wetgeving van deze staat voorgeschreven wijze.

Volgens artikel 7 van deze verordening moet het certificaat binnen een termijn van tien maanden, te rekenen vanaf de datum van afgifte door de bevoegde regeringsinstantie van het begunstigde land van uitvoer, worden overgelegd aan het douanekantoor van de Gemeenschap waar de produkten worden aangebracht. Luidens artikel 11 evenwel kunnen de bevoegde douaneautoriteiten de na afloop van deze termijn overgelegde certificaten nog aanvaarden, indien de niet-inachtneming van de termijn te wijten is aan overmacht of buitengewone omstandigheden en, afgezien van deze gevallen, wanneer de goederen vóór de afloop van bedoelde termijn bij hen zijn aangebracht.

2. Aan de vennootschap Volkswagen AG, verzoekster in het hoofdgeding, is toegestaan goederen in te voeren onder de in § 40a van het „Zollgesetz" (de Duitse douanewet) voorziene regeling van „Zollbehandlung ohne Abfertigung" (vrijstelling van douaneformaliteiten). Deze regeling houdt in, dat de aangever de goederen in het vrije verkeer kan brengen door ze zelf te boeken; deze boeking doet de douaneschuld ontstaan.

Op 11 maart 1980 deed verzoekster in het hoofdgeding bij het douanekantoor Wolfsburg aangifte van de door haar in februari 1980 geboekte goederen. Hieronder bevonden zich vier partijen accumulatoren van tariefpost 85.04, afkomstig uit Joegoslavië, die zij op 21, 28 en 29 februari 1980 tegen het preferentiële nultarief had geboekt. Voor deze accumulatoren maakte zij aanspraak op vrij-

stelling van douanerechten, overeenkomstig voormelde verordening nr. 2789/79. Zij legde evenwel pas in april 1980 de voor die accumulatoren benodigde certificaten van oorsprong over.

Bij verordening nr. 545/80 van 3 maart 1980 (PB L 60 van 1980, blz. 14) had de Commissie echter met ingang van 8 maart 1980 de heffing van invoerrechten op elektrische accumulatoren met loden platen, van oorsprong uit Joegoslavië, weer ingesteld.

Bij wijzigingsbeschikking van 19 maart 1980 paste het Hauptzollamt Braunschweig op de accumulatoren het voor derde landen geldende tarief van 9,5 % toe en hief het een invoerrecht van DM 28 914,50, op grond dat de certificaten van oorsprong niet waren overgelegd in de periode waarin de preferentie gold.

Nadat haar bezwaarschrift tegen deze wijzigingsbeschikking was afgewezen, stelde verzoekster in het hoofdgeding beroep in bij het Finanzgericht Hamburg. Tot staving van haar beroep stelde zij in hoofdzaak, dat het voor de toepassing van het preferentiële tarief niet van belang is wanneer het certificaat van oorsprong is overgelegd, doch dat de goederen in het vrije verkeer zijn gebracht; in casu was dat gebeurd door boeking overeenkomstig § 40a Zollgesetz, dat wil zeggen vóór de intrekking van het preferentiële tarief. In dit verband verwees zij naar het arrest van 10 juni 1982 (zaak 231/81, Weidenmann, Jurispr. 1982, blz. 2259), volgens hetwelk

„de schorsing van de invoerrechten ingevolge artikel 1 van verordening nr. 3004/75 van de Raad ook kan worden toegepast op in 1976 ingevoerde en bij de douane ten invoer tot verbruik aangegeven goederen wanneer het certificaat van oorsprong eerst na de periode waarin genoemde verordening van toepassing was, is overgelegd."

Het Hauptzollamt, verweerder in het hoofdgeding, betoogde met een beroep op hetzelfde arrest alsmede op artikel 3 van verordening nr. 2789/79, dat aan de voorwaarden voor toekenning van het preferentiële tarief — waaronder de overlegging van het certificaat van oorsprong — vóór de wederinstelling van de invoerrechten moet zijn voldaan.

3. In de overwegingen van de verwijzingsbeschikking herinnert het Finanzgericht eraan, dat de casuspositie van het arrest-Weidenmann verschilt van die van de onderhavige zaak. In de zaak-Weidenmann was de invoer immers verricht op 20 december 1976, dus tijdens de geldigheidsduur van verordening nr. 3004/75 (PB L 310 van 1975, blz. 24) betreffende de opening van tariefpreferenties voor bepaalde produkten voor 1976, terwijl het certificaat van oorsprong pas op 2 februari 1977 werd overgelegd. In dat geval was de heffing echter niet wederingesteld, maar was de schorsing bij verordening nr. 3022/76 (PB L 349 van 1976, blz. 69) verlengd tot 1977.

Al is het juist, dat in het dictum van het arrest-Weidenmann geen enkel voorbehoud wordt gemaakt met betrekking tot de wederinstelling van de invoerrechten, toch lijkt het arrest ervan uit te gaan, dat het certificaat van oorsprong enkel na het verstrijken van de geldigheidsduur van het preferentiële tarief kan worden overgelegd wanneer de invoerrechten niet zijn wederingesteld. In dit verband merkt het Finanzgericht op, dat volgens rechtsoverweging 9 van dit arrest het certificaat na de aangifte ten invoer kan worden overgelegd, voor zover dit maar geschiedt vóór de wederinstelling van de heffing van de rechten, terwijl in rechtsoverweging 12 rekening wordt gehouden

met het feit, dat de schorsing van de rechten in 1977 zonder onderbreking of wijziging werd verlengd.

De nationale rechter wijst er anderzijds op, dat volgens het arrest het certificaat van oorsprong blijkens de artikelen 7 en 11 van de uitvoeringsverordening van de Commissie nog gedurende een aantal maanden na de invoer mag worden overgelegd; dit zou bij de handelaren de gewettigde opvatting doen postvatten, dat zij elk certificaat kunnen overleggen zolang het maar geldig is (r.o. 11). In dit opzicht bevat richtlijn nr. 82/57 van de Commissie van 17 december 1981 tot vaststelling van een aantal uitvoeringsbepalingen van richtlijn nr. 79/695 van de Raad inzake de harmonisatie van de procedures voor het in het vrije verkeer brengen van goederen (PB L 28 van 1981, blz. 38), in artikel 7, lid 3, geen aanwijzing voor een uitdrukkelijke beperking van de termijn voor overlegging van de certificaten van oorsprong als gevolg van de wederinstelling van de invoerrechten; integendeel, de richtlijn aanvaardt in beginsel de overlegging na afloop van de periode tijdens welke de rechten waren geschorst.

Van oordeel dat noch in de toepasselijke regeling, noch in het arrest van 10 juni 1982 een antwoord kan worden gevonden op de vraag of het certificaat van oorsprong na de wederinstelling van de invoerrechten mag worden overgelegd, heeft het Finanzgericht bij beschikking van 29 oktober 1982 de behandeling van de zaak geschorst en het Hof de navolgende prejudiciële vraag voorgelegd:

„Moet verordening (EEG) nr. 2789/79 — met name de artikelen 2 en 3 — juncto verordening (EEG) nr. 3067/79 — met name de artikelen 7 en 11 — aldus worden uitgelegd, dat overlegging van het certificaat van oorsprong niet meer geoorloofd is na wederinstelling van het invoerrecht?"

4. De verwijzingsbeschikking is op 16 december 1982 ter griffie van het Hof ingeschreven.

Krachtens artikel 20 van 's Hofs Statuut-EEG zijn schriftelijke opmerkingen ingediend door Volkswagenwerk AG, vertegenwoordigd door de heren Bergler en Richter als gemachtigden, en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door J. Grunwald en X. Yataganas, leden van haar juridische dienst, als gemachtigden.

Bij beschikking van 18 mei 1983 heeft het Hof besloten de zaak krachtens artikel 95 van het Reglement voor de procesvoering naar de Eerste kamer te verwijzen.

Het Hof heeft, op rapport van de rechter-rapporteur en gehoord de advocaat-generaal, besloten zonder instructie tot de mondelinge behandeling over te gaan.

II — Bij het Hof ingediende schriftelijke opmerkingen

Volkswagenwerk AG, verzoekster in het hoofdgeding, herhaalt hoofdzakelijk het standpunt dat zij voor het Finanzgericht heeft verdedigd. Volgens haar is ingevolge de toepasselijke verordeningen en voormeld arrest van 10 juni 1982 het ogenblik waarop de betrokken goederen in het vrije verkeer worden gebracht, in casu dus de datum van hun boeking overeenkomstig de vereenvoudige aangifteprocedure vervat in § 40a Zollgesetz,

de enige peildatum voor het verlenen van de preferentie.

Zij wijst er bovendien op, dat het communautaire preferentiestelsel ten gunste van de ontwikkelingslanden genuanceerde maatregelen omvat naar gelang het gaat om marktgevoelige, semi-marktgevoelige en marktongevoelige produkten. De in artikel 2 van verordening nr. 2789/79 voorziene mogelijkheid om voor de semi-marktgevoelige produkten waar het in casu om gaat, de invoerrechten weder in te stellen zodra de vastgestelde plafonds zijn bereikt, is noodzakelijk, maar ook voldoende als regulator ter bescherming van de Gemeenschap. Zoals blijkt uit de in casu al per 8 maart 1980 tot stand gekomen wederinstelling, beperkt deze mogelijkheid reeds in aanzienlijke mate de doeltreffendheid van dit middel tot ontwikkelingssamenwerking. Een extra restrictie met betrekking tot de overlegging van het certificaat van oorsprong komt in feite neer op een onvoorzienbare intrekking van de preferentie, waardoor semi-marktgevoelige produkten op dezelfde wijze worden behandeld als marktgevoelige produkten. De doelstelling van het ontwikkelingsbeleid, te weten de bevordering van de betrokken invoer, zou aldus met betrekking tot de semi-marktgevoelige produkten ernstig in gevaar worden gebracht.

De *Commissie van de Europese Gemeenschappen* is van mening dat vrijstelling van invoerrechten op basis van verordening nr. 2789/79 is uitgesloten, wanneer het certificaat van oorsprong van de ingevoerde goederen pas wordt overgelegd nadat de Commissie deze rechten wederingesteld heeft.

Zij verwijst in dit verband naar artikel 3, lid 2, van verordening nr. 2789/79, volgens hetwelk een produkt niet op een plafond kan worden afgeboekt tenzij het certificaat van oorsprong vóór de datum van wederinstelling van de heffing van de rechten is overgelegd. De mogelijkheid nu om de produkten op de vastgestelde plafonds af te boeken, is de logische en wettelijke voorwaarde om vrijstelling van douanerechten te krijgen. Indien enkel de produkten waarvan het certificaat van oorsprong vóór de wederinstelling van de rechten is overgelegd, op de plafonds mogen worden afgeboekt, kan de vrijstelling van invoerrechten enkel ten aanzien van deze produkten gelden. Deze uitlegging vindt bevestiging in artikel 7, lid 2, van voornoemde richtlijn nr. 82/57 van 17 december 1981, volgens hetwelk de toerekening binnen de toegestane grenzen slechts kan plaatsvinden op het moment waarop het document, van welks overlegging de toepassing van het lagere recht of het nulrecht afhankelijk is, daadwerkelijk wordt overgelegd. Deze overlegging dient in ieder geval plaats te vinden vóór de datum waarop het invoerrecht door een communautaire maatregel weer tot het normale tarief wordt teruggebracht. Al is deze richtlijn formeel niet van toepassing op een in 1980 verrichte invoer, toch vormt zij een concretisering van richtlijn nr. 79/695 van 24 juli 1979 (PB L 205 van 1979, blz. 19), die op het ogenblik van de betrokken invoer reeds van toepassing was.

Vervolgens betoogt de Commissie dat uit voormeld arrest van 10 juni 1982 duidelijk blijkt, dat dit betrekking heeft op de geldigheid van het certificaat van oorsprong en geldt voor het geval dat de Commissie de invoerrechten niet heeft wederingesteld. Met name verwijzend naar de rechtsoverwegingen van dit arrest, verklaart de Commissie dat zelfs het dictum impliciet uitgaat van de veronderstelling dat de invoerrechten niet zijn wederingesteld.

Tenslotte is er geen enkele regel die bij de marktdeelnemers het gewettigd vertrouwen zou kunnen opwekken dat zij

het certificaat van oorsprong ook na de wederinstelling van die rechten kunnen overleggen zonder hun recht op vrijstelling van invoerrechten te verliezen. Artikel 3, lid 2, van verordening nr. 2789/79 vermeldt immers ondubbelzinnig, dat het certificaat van oorsprong vóór de wederinstelling der rechten moet worden overgelegd. Anderzijds bevatten de artikelen 7 en 11 van de uitvoeringsverordening van de Commissie geen enkele uitdrukkelijke afwijking van deze bepaling en mag men er geen uitlegging aan geven die ingaat tegen hun rechtsgrondslag.

III — Mondelinge behandeling

Ter terechtzitting van 14 juli 1983 zijn mondelinge opmerkingen gemaakt door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door J. Grunwald en X. Yataganas, leden van haar juridische dienst.

De advocaat-generaal heeft ter terechtzitting van 6 oktober 1983 conclusie genomen.

In rechte

1 Bij beschikking van 29 oktober 1982, ingekomen ten Hove op 16 december 1982, heeft het Finanzgericht Hamburg krachtens artikel 177 EEG-Verdrag een prejudiciële vraag gesteld over de uitlegging van verordening nr. 2789/79 van de Raad van 10 december 1979 betreffende de opening van tariefpreferenties voor bepaalde produkten van oorsprong uit ontwikkelingslanden (PB L 328 van 1979, blz. 25), alsmede van verordening nr. 3067/79 van de Commissie van 20 december 1979 betreffende de definitie van het begrip „produkten van oorsprong" voor de toepassing van de door de Europese Economische Gemeenschap voor bepaalde produkten uit ontwikkelingslanden verleende tariefpreferenties (PB L 349 van 1979, blz. 1).

2 Deze vraag is gerezen in een geding tussen de vennootschap Volkswagenwerk AG, die enige partijen accumulatoren uit Joegoslavië had ingevoerd, en het Hauptzollamt Braunschweig, dat bij de invoer van deze goederen douanerechten had geheven, hoewel de importerende vennootschap vrijstelling van douanerechten overeenkomstig verordening nr. 2789/79 had verlangd.

3 Verordening nr. 2789/79 voorziet in de volledige schorsing van de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief welke betrekking hebben op de produkten vermeld in bijlage A van de verordening, waaronder accumulatoren, van oorsprong uit de in bijlage B vermelde landen en gebieden, waaronder

Joegoslavië. De schorsing geldt voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1980; zij wordt voor de meeste betrokken produkten evenwel slechts toegestaan tot een volgens artikel 1, lid 3, van de verordening vastgesteld plafond. Zodra het voor een bepaald produkt vastgestelde plafond is bereikt, kan de Commissie de heffing van de douanerechten weer instellen.

4 Om te kunnen vaststellen wanneer het plafond is bereikt, bepaalt artikel 3, lid 1, van verordening nr. 2789/79 dat „de daadwerkelijke afboeking van de invoer van de betrokken produkten op de ... plafonds ... wordt verricht naar gelang voor de betrokken produkten bij de douane een aangifte tot het in het vrije verkeer brengen wordt ingediend ... en zij vergezeld zijn van een certificaat van oorsprong ...". Volgens artikel 3, lid 2, kan een produkt „niet op een plafond ... worden afgeboekt tenzij het ... certificaat van oorsprong vóór de datum van wederinstelling van de heffing van de rechten is overgelegd".

5 De partijen accumulatoren waarom het in het hoofdgeding gaat, zijn in februari 1980 volgens de Duitse douanewetgeving ten invoer aangegeven en in het vrije verkeer gebracht. De desbetreffende certificaten van oorsprong zijn echter pas in april 1980 overgelegd. Ondertussen was de heffing van de douanerechten bij verordening nr. 545/80 van de Commissie van 3 maart 1980 (PB L 60 van 1980, blz. 14) per 8 maart 1980 wederingesteld.

6 Daar de importeur stelde dat het tijdstip van het in het vrije verkeer brengen voor de toepassing van de schorsing beslissend moet worden geacht en dat de certificaten van oorsprong overigens krachtens artikel 7 van verordening nr. 3067/79 een geldigheidsduur van tien maanden hebben, stelde de nationale rechter het Hof de navolgende prejudiciële vraag:

„Moet verordening (EEG) nr. 2789/79 — met name de artikelen 2 en 3 — juncto verordening (EEG) nr. 3067/79 — met name de artikelen 7 en 11 — aldus worden uitgelegd, dat overlegging van het certificaat van oorsprong niet meer geoorloofd is na wederinstelling van het invoerrecht?"

7 In zijn arrest van 10 juni 1982 (zaak 231/81, Weidenmann, Jurispr. 1982, blz. 2259) heeft het Hof verklaard dat de schorsing van de invoerrechten in

het kader van het stelsel van tariefpreferenties ten behoeve van de ontwikkelingslanden ook kan worden toegepast op goederen die tijdens het kalenderjaar waarvoor de schorsing geldt zijn ingevoerd en bij de douane ten invoer tot verbruik zijn aangegeven, wanneer het certificaat van oorsprong eerst na de periode waarin de schorsingsverordening van toepassing was, is overgelegd, mits dit certificaat geldig is en bij de overlegging aan de voorwaarden van de toepasselijke regeling wordt voldaan.

8 Er dient op gewezen dat het aangehaalde arrest enkel geldt voor het geval dat de rechten niet zijn wederingesteld en de tardieve overlegging van het certificaat van oorsprong derhalve geen aanleiding kan geven tot een eventuele overschrijding van het plafond voor het betrokken produkt, omdat de schorsing van de rechten werd verlengd. Daarom wordt in het arrest geconstateerd dat, wanneer de Commissie in het betrokken kalenderjaar de rechten niet heeft wederingesteld, overlegging achteraf van het certificaat in de eerste maanden van het volgende jaar evenmin afbreuk kan doen aan de doeltreffende toepassing van de schorsingsverordening als overlegging achteraf voor het eind van het jaar.

9 Volgens de Commissie moet voor het onderhavige probleem een andere oplossing worden gevonden. Ingeval de rechten werden wederingesteld tussen het tijdstip van het in het vrije verkeer brengen en de overlegging van het certificaat van oorsprong, konden de produkten niet meer op het plafond worden afgeboekt en dergelijke produkten kunnen volgens de Commissie ook niet in aanmerking komen voor de betrokken vrijstelling van douanerechten.

10 Het Hof deelt het standpunt van de Commissie. Uit verordening nr. 2789/79 blijkt immers dat de schorsing slechts tot een bepaald plafond kan worden toegestaan (artikel 1, lid 3), dat de afboeking op een dergelijk plafond wordt verricht naar gelang van de indiening van de aangifte tot in het vrije verkeer brengen samen met het certificaat van oorsprong (artikel 3, lid 1), en dat een dergelijke afboeking alleen mogelijk is wanneer het certificaat van oorsprong vóór de datum van wederinstelling van de rechten is overgelegd (artikel 3, lid 2). Uit het samenstel van deze bepalingen volgt dat de overlegging van het certificaat noodzakelijk is voor de afboeking op het plafond en dat deze afboeking weer noodzakelijk is voor de vrijstelling van de douanerechten.

11 De vrijstelling van de douanerechten ingevolge verordening nr. 2789/79 is derhalve uitgesloten, wanneer het certificaat van oorsprong van de in de Gemeenschap ingevoerde produkten na de wederinstelling van de desbetreffende douanerechten wordt overgelegd.

12 Deze uitlegging vindt steun in overwegingen van praktische aard. Een doeltreffend beheer van de plafonds die in het kader van de vrijstelling van douanerechten voor ontwikkelingslanden en -gebieden zijn toegestaan, zou namelijk ten zeerste worden bemoeilijkt, indien goederen, waarvan de certificaten van oorsprong tardief zijn overgelegd, na de wederinstelling van de rechten nog met terugwerkende kracht vrijstelling konden genieten.

13 De artikelen 7 en 11 van verordening nr. 3067/79 waarop de nationale rechter de aandacht vestigt, staan een dergelijke uitlegging niet in de weg. Deze bepalingen hebben immers betrekking op de geldigheidsduur van de certificaten van oorsprong vanaf het ogenblik waarop zij door de bevoegde autoriteit van het land van uitvoer zijn afgegeven, alsook op bepaalde gevallen waarin een certificaat na het verstrijken van deze termijn geldig kan worden overgelegd; zij gaan derhalve niet in op de vraag welke gevolgen de wederinstelling van de rechten voor de vrijstelling heeft, wanneer het certificaat nog niet is overgelegd op het ogenblik waarop de wederinstelling van kracht is geworden.

14 Mitsdien moet op de vraag van het Finanzgericht Hamburg worden geantwoord dat artikel 3 van verordening nr. 2789/79 aldus moet worden uitgelegd dat de schorsing van de douanerechten ingevolge deze verordening, niet kan worden toegepast op goederen die vóór de wederinstelling van de douanerechten zijn ingevoerd en bij de douane zijn aangegeven om ze in het vrije verkeer te brengen, indien het certificaat van oorsprong eerst is overgelegd na het tijdstip waarop die wederinstelling van kracht is geworden.

Kosten

15 De kosten door de Commissie wegens indiening harer opmerkingen bij het Hof gemaakt kunnen niet voor vergoeding in aanmerking komen. Ten aanzien van partijen in het hoofdgeding is de procedure als een aldaar gerezen incident te beschouwen, zodat de nationale rechterlijke instantie over de kosten heeft te beslissen.

HET HOF VAN JUSTITIE (Eerste kamer),

uitspraak doende op de door het Finanzgericht Hamburg bij beschikking van 29 oktober 1982 gestelde vraag, verklaart voor recht:

De schorsing van de douanerechten ingevolge verordening nr. 2789/79 kan niet worden toegepast op goederen die vóór de wederinstelling van de douanerechten zijn ingevoerd en bij de douane zijn aangegeven om ze in het vrije verkeer te brengen, indien het certificaat van oorsprong eerst is overgelegd na het tijdstip waarop die wederinstelling van kracht is geworden.

Koopmans O'Keeffe Bosco

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 27 oktober 1983.

De griffier
P. Heim

De president van de Eerste kamer
T. Koopmans

CONCLUSIE VAN DE ADVOCAAT-GENERAAL S. ROZÈS VAN 6 OKTOBER 1983 [1]

Mijnheer de President,
mijne heren Rechters,

Het Finanzgericht Hamburg verzoekt het Hof om uitlegging van verordening nr. 2789/79 van de Raad van 10 december 1979 betreffende de opening van tariefpreferenties voor bepaalde produkten van oorsprong uit ontwikkelingslanden (PB L 328 van 1979, blz. 25), juncto de hierop steunende verordening nr. 3067/79 van de Commissie van 20 december 1979 betreffende de definitie van het begrip „produkten van oorsprong" voor de toepassing van de door de Europese Economische Gemeenschap voor bepaalde produkten uit ontwikkelingslanden verleende tariefpreferenties (PB L 349 van 1979, blz. 1).

1 — Vertaald uit het Frans.